

βάκρα ἡ, *Ηπ. Θεσσ. Μέγαρ. Πελοπν. (Αἰγιάλ. Δημητσαν.) *Ηλ. Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Εὐρυταν. Λεπεν.) **βάκρο** τό, *Ηπ. Μέγαρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μαζαίικ. Φεν.)

Τὸ Ἄλβαν. *vacra*, ὃ ἐκ τοῦ Σλαβ. *vacra*. Τὸ οὐδ. **βάκρο** κατὰ τὸ πρόβατο ἢ ἀρνί.

1) Πρόβατον θήλυ ἢ ἄρρεν ἔχον σῶμα λευκόν, κεφαλὴν δὲ καὶ πόδας μελανούς ἢ ἔχον μελανὰ στίγματα εἰς τὸ μέτωπον, τὸ στῆθος καὶ τοὺς πόδας. Συνών. **βάκραινα**, ***βακραινοκάλεσια**, ***βάκρεσια** 1. Πβ. ***βακροκάλεσια**. 2) Καὶ ἐπιθετικ. **βάκρο** πρόβατο Φεν. **Βάκρα** προβατῖνα Καλάβρυτ. **Βάκρο** ἀρνὶ αὐτόθ. **Βάκρη** προβατῖνα Δλουκοπ. Ποιμεν. Ρούμελ. 66.

βάκραινα ἡ, Πελοπν. (*Αργολ. Κυνουρ. Χατζ.) κ.ά. **βάκρινα** Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.) **βακρίνα** Πελοπν. (Κορινθ.) **βάκραινο** τό, Πελοπν. (Σιβ. Φεν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**. Ἡ ἐπέκτασις κατὰ τὰ εἰς -αῖνα θηλ. προσηγορικά. Τὸ **βακρίνα** κατὰ τὸ προβατῖνα, τὸ δὲ οὐδ. **βάκραινο** κατὰ τὸ πρόβατο.

Βάκρα 1, ὃ ἰδ.

***βακραινοκάλεσια** ἡ, **βακρινουκάσια** Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάκραινα** καὶ **καλέσιο**.

Βάκρα 1, ὃ ἰδ.

βακράκι τό, *Ηπ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

Ἀρνίον μὲ τρίχωμα λευκὸν εἰς τὸ σῶμα, μαῦρον δὲ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ πόδια.

***βακράκιος** ἐπίθ. Θηλ. **βακράκια** Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

Θηλ., ἢ ἔχουσα λευκὸν τρίχωμα καὶ μελανὰ στίγματα εἰς διάφορα μέρη: **Βακράκια** γίδα.

***βάκρεσια** ἡ, **βάκλεσια** Πελοπν. (Μεσσ.) **βάκλεσα** Πελοπν. (*Αργολ.) **βάκλεδα** Πελοπν. (Δημητσαν. Χατζ.) Οὐδ. **βάκλεδο** Πελοπν. (Δημητσαν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

1) Θηλ., **βάκρα** 1, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν. 2) Οὐδ., κριὸς ὁμοίου χρώματος πρὸς τὴν **βάκραν**.

***βακρέσιος** ἐπίθ. Θηλ. **βακλέσια** Πελοπν. (Τριφυλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Παρνασσ.) **βακλέδα** Πελοπν. (*Ηλ.) **βακλέδα** Πελοπν. (*Ηλ.) Οὐδ. **βακλέσιο** Πελοπν. (Τριφυλ.) **βακλέσιον** Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ. Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

Ὁ ἔχων χρωματισμὸν τοῦ τριχώματος ὁμοιον πρὸς τὸ τῆς **βάκρας**, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: **Πρατῖνα** **βακλέσια** Αἰτωλ. **Βακλέσιο** ἀρνί - κριάρι Τριφυλ. **Κριάρι** **βακλέσιον** Αἰτωλ. Συνών. **βάκρινος** 1.

βάκρινος ἐπίθ. Πελοπν. (Βέρβ.) Θηλ. **βάκρινη** *Ηπ. **ἀκρινη** *Ηπ. **βάκρινα** Εὐβ. (Αὐλωνάρι.) Πελοπν. (Βέρβ. Βούρβουρ. Δημητσαν. Μεσσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. Οὐδ. **βάκρινο** Πελοπν. (Λακων. Οἶν. Πυλ. Τριφυλ. Φεν. κ.ά.) **βάκρινον** Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ. Παρνασσ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

1) ***Βακρέσιος**, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: **Βάκρινα** πρατῖνα Αἰτωλ. **Βάκρινα** σιούτα αὐτόθ. **Βάκρινο** ἀρνί - κριάρι Τριφυλ. **Βάκρινον** κριάρι Αἰτωλ. 2) Φαιόχρους Πελοπν. (Βούρβουρ.): **Βάκρινα** προβατῖνα.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. καὶ ἐπών. Πελοπν. (Βέρβ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

***βάκριο** τό, **βάκλιο** Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

Πρόβατον μὲ ξανθὰ στίγματα εἰς τὸ πρόσωπον.

***βακροκάλεσια** ἡ, **βακρουκάλιστα** Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάκρα** καὶ **καλέσιο**.

Προβατῖνα μὲ πρόσωπον λευκὸν καὶ μελανὰς ζώνας.

βαλά ἡ, Πόντ. (*Αμισ.) **βάλα** Βάρν.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Λεπτὸν μεταξωτὸν ὕφασμα χρησιμεῦον ὡς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.

βαλάδια τά, Κυδων. Λέσβ. (Μανδαμάδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλά**.

Ἀποκόμματα ὕφασμάτων διὰ τῶν ὁποίων τὰ κοράσια στολίζουν συνήθως τὰς πλαγγόνας των, τὴν δέσμηγν τῶν δαφνῶν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων κτλ.

βαλάνα ἡ, Πελοπν. (Λεβέτσ.) **βελάνα** Πελοπν. (Γέρμ. Λακων. Λεβέτσ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλάνι** κατὰ τύπ. μεγεθ.

Ὁ καρπὸς τῆς δρυὸς. Συνών. **βαλάνι** 1, **βαλανίδι** 1.

βαλάνακας ὁ, ἀμάρτ. **βελάνακας** Κρήτ. (Κατσιδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλανάκι** κατὰ τύπ. μεγεθ.

Ὁ κόκκος τοῦ σίτου ἢ τῆς κριθῆς προτοῦ ξηρανθῆ: **Βελάνακας** εἶναι ἀκόμη τὸ κριθάρι.

βαλανάκι τό, ἀμάρτ. **βελανάκι** Κρήτ. **βελανάδι** Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. **βαλάνι**.

Μικρὸς καρπὸς δρυὸς.

βαλανάρι τό, ἀμάρτ. **βαλανάρι** Λέσβ. (Πάμφιλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλάνι** καὶ τῆς καταλ. -άρι (Π).

Τόπος πλήρης δρυῶν.

βαλανᾶς ὁ, Κύπρ. Ρόδ. Σύμ. κ.ά. **βελανᾶς** ΓΧατζιδ. Γλωσσολ. Μελέτ. 192 **βολανᾶς** Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλάνι** καὶ τῆς καταλ. -ᾶς.

1) Ὁ διὰ βαλάνων τραφεὶς χοῖρος ΓΧατζιδ. ἐνθ' ἄν.

2) Εἶδος σταφυλῆς ἐχούσης σχῆμα βαλάνου Ρόδ. Σύμ.

3) Στρόμβος τῶν παιδίων ἐκ βαλάνου κατασκευαζόμενος Κύπρ. Συνών. **σβούρα**. 4) Ἡ ἀμυλοῦχος ρίζα τοῦ φυτοῦ ἀρωνία ἔχουσα γεῦσιν ὁμοίαν πρὸς τὴν γεῦσιν τῆς βαλάνου Ρόδ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἀττικ. Νίσυρ. Ρόδ. Χίος καὶ ὡς ἐπών. τοῦ 18ου αἰῶνος Σύμ.

βαλανᾶ ἡ, Ἀμοργ. Θράκ. (*Αδριανούπ.) κ.ά. **βελανᾶ** Νάξ. (*Απύρανθ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλάνι** καὶ τῆς καταλ. -ᾶ.

1) Τὰ φυτὰ τοῦ γένους τῆς δρυὸς (*quercus*) τῆς τάξεως τῶν κυπελλοφόρων (*cupelliferae*) καὶ εἰδικώτερον τὰ φέροντα τὸν μικρὸν καρπὸν **βαλάνι** Θράκ. (*Αδριανούπ.) Νάξ. (*Απύρανθ.) Συνών. **βαλανιδᾶ**. 2) Εἶδος λευκῆς σταφυλῆς Ἀμοργ. 3) Τὸ φυτὸν ἀρωνία, ὃ ἰδ., ἀγν. τόπ. [**]

βαλάνι τό, **βαλάνιν** Μεγίστ. Πόντ. (Κερασ.) **βαλάνι** κοιν. καὶ Καπ. (Σινασσ.) **βαλάν'** βόρ. ἰδιώμ. **βελάνι** Ἀνδρ. Ἀπουλ. (Καλημ.) Εὐβ. (Κάρυστ.) Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) Κάρπ. Κέως Κρήτ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Κορινθ. Λακων. Λάστ. Λεντεκ. Μάν. Οἶν. Σουθεν. Τρίκκ. Τριφυλ.) κ.ά. **βελάν'** Πόντ. (Κοτύωφ. Χαλδ.) **βιλάνι** Θεσσ. (*Ἀλμυρ.) Στερελλ. (Βοστιν.) **βιλάν'** Εὐβ. Θεσσ. Μακεδ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.) κ.ά. **γουνάνι** Καπ. (Φάρας.)



Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βαλάνιον*. Τὸ *βελάνι* ἔχει τὸ εἶδος κατὰ τροπὴν τοῦ α διὰ τὸ γειτνιάζον λ.

1) Ὁ καρπὸς τῆς δρυός, ἡ τῶν ἀρχαίων βάλανος ἢ δρυοβάλανος, εἰδικώτερον δὲ ὁ μικρότερος καρπὸς τῆς ἀγρίας δρυός καὶ τῆς ἀρίας ἢ τῆς πρίνου, ἡ τῶν ἀρχαίων ἄκυλος κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ.) Φρ. Πάου *βιλάν* (τρέχω) Αἰτωλ. *Χίλια γ'ρούγια 'ς τοῦ βαλάν* (ἐπὶ ἀμερίμνου) Μακεδ. (Βλάστ.) Συνών. *βαλάννα, βαλανίδι* 1. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Λάνια* καὶ τοπων. Κύπρ. 2) Ἄωρος καρπὸς ἐλαίας Κάρπ. 3) Πληθ., τὰ κακόβραστα κουκκία Κάρπ.

4) Ὁ καρπὸς τῆς φραγκοσυκεῆς Πελοπν. (Καλάμ.)

5) Ἡ κόπρος τῆς αἰγὸς Λευκ. Συνών. *βερβελεξιά*.

6) Πληθ., οἱ ἀδένες τοῦ λαιμοῦ Σίκιν. Συνών. *ἀμυγδαλές* (ἰδ. *ἀμυγδαλή*), *βαλανίδες* (ἰδ. *βαλανίδα* 4). 7) Βάλανος τῆς θύρας, μοχλὸς κλείων τὴν θύραν Καπ. (Σινασσ.) [**]

βαλανιάζω ἀμάρτ. *βελανιάζω* Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλάνι*.

Σκληρύνομαι: Ἡβελανιάσανε τὰ κουκκία.

βαλανίδα ἡ, *Λεξ. Γαζ.* (λ. *ἀδὴν, ἀντιάς, παρίσθμια*) Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. *βελανίδα* Κεφαλλ. Κρήτ. Λευκ. Πελοπν. (Παππούλ. Τριφυλ. Χατζ.) κ.ά. *βελανίτα* Ἀπουλ. (Καλημ.) *βιλανίδα* Ἡπ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλανίδι*. Πβ. καὶ ἀρχ. *βαλανίς* = τὸ ἐν τῇ ἱατρικῇ ὑπόθετον. Πβ. Πολυδ. 10,150.

1) Μέγας καρπὸς δρυός, μεγάλη βάλανος Ἀπουλ. (Καλημ.) Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. 2) *Βελανιδεά*, ὁ ἰδ., Κρήτ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βελανίδα* Κρήτ. (Σέλιν.) *Βιλανίδα* Μακεδ. *Βαλανίς* Σίφν. 3) Ἡ βάλανος τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου Στερελλ. (Αἰτωλ.) 4) Πληθ., ἀδένες καὶ ἰδίως οἱ βουβωνικοὶ Κεφαλλ. Λευκ. Πελοπν. (Παππούλ. Τριφυλ. Χατζ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. καὶ οἱ τοῦ λαιμοῦ Στερελλ. (Αἰτωλ.) — *Λεξ. Γαζ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Συνών. βαλάνι* 6. [**]

βαλανιδάλευρο τό, ἀμάρτ. *βελανιδάλευρο* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλανίδι* καὶ *ἀλέυρι*.

Ἄλευρον προερχόμενον ἐκ τῆς ἀλέσεως βαλάνων.

βαλανιδεά ἡ, *βαλανιδέα* Αἰγιν. κ.ά. *βαλανιδεά* σύνθηθ. *βαλανιδεά* Ρόδ. *βαλανιδεά* Κύπρ. *φαλανιδεά* Ἰκαρ. *φαλανιδεά* Σάμ. *βαλανιδεά* Ἡπ. *βελανιδέα* Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. *βελανιδεά* σύνθηθ. *βελανιδεά* Δ. Κρήτ. *βιλανιδεά* βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλανίδι* καὶ τῆς καταλ. -εά.

Ἡ *βαλανεά* καὶ εἰδικώτερον τὸ δένδρον δρυὸς ἢ αἰγίλωψ (*quercus aegilops*) ἡ φέρουσα τὸ *βαλανίδι* χρήσιμον ὡς τροφήν τῶν ζώων καὶ εἰς τὴν βαφικὴν καὶ τὴν βυρσοδεψίαν, ἄλλως ἡμερὴ *βαλανιδεά* κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν *ἀγριοβαλανιδεάν* (ἰδ. λ.) ἐνθ' ἀν.: Παροιμ. Ἡβελανιδεά δὲν κάνει τὰ νεράντζια (ἄκανθα οὐ φέρει βότρους) Ἰβενιζέλ. Παροιμ. 94,27. Συνών. *βαλανίδα* 2, *βαλανίδι* 2, *βάλανος*, *δέντρο*. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαλανιδεά* Ἡπ. *Βαλανιδεά* Ἡπ. *Βελανιδεά* Ἀνδρ. Ἀττικ. Πελοπν. (Ἀργολ. Ἀρκαδ. Γορτυν. Καλάμ. Λακων. Μεσσ. Πυλ.) *Βελανιδεά* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Γορτυν.) *Βιλανιδεά* Στερελλ. (Αἰτωλ.) [**]

βαλανιδένιος ἐπίθ. πολλαχ. *βελανιδένιος* *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλανίδι* καὶ τῆς καταλ. -ένιος.

Ὁ κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου δρυός.

βαλανιδερὸς ἐπίθ. Πελοπν. (Καρδαμ.) *βελανιδερὸς* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλανίδι* καὶ τῆς καταλ. -ερὸς.

1) Ὁ πλήρης δρυὼν Πελοπν. (Μάν.): Τόπος *βαλανιδερὸς*. Μέρος *βαλανιδερὸς*. 2) Ὁ βαμμένος διὰ δεψικῆς οὐσίας βαλάνου Πελοπν. (Καρδαμ.): *Βαλανιδερὴ* προβιά.

βαλανίδι τό, *βαλανίδιν* Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. *βαλανίδι* σύνθηθ. καὶ Πόντ. *βαλανίδ'* πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. *βελανίδι* σύνθηθ. *βελανίδ'* Πάρ. (Λεῦκ.) κ.ά. *βιλανίδ'* πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. *γαλανί* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βάλανος*. καὶ τῆς καταλ. -ίδι. Τὸ *γαλανί* ἐκ τοῦ διαμέσου *γαλανίδι*.

1) Ὁ καρπὸς τῆς δρυός καὶ εἰδικώτερον ὁ μεγαλύτερος καρπὸς τῆς ἡμέρου δρυός, δρυὸς τῆς αἰγίλωπος (*quercus aegilops*) σύνθηθ. καὶ Πόντ. Συνών. *βαλάννα, βαλάνι* 1. β) Συνεκδ. τὸ κύπελλον τοῦ εἰρημένου καρποῦ, χρήσιμον εἰς τὴν βυρσοδεψίαν πολλαχ. Συνών. *βαλανιδόκουππα, βαλανόκουππα, δαχτυλήθρα*. γ) Πληθ. *βελανίδια*, εὐφημητικῶς οἱ ὄρχεις Πελοπν. (Δημητσάν.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀρχίδι* 1. 2) *Βαλανιδεά*, ὁ ἰδ., Κρήτ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαλανίδι* Ἡπ. *Βελανίδι* Κρήτ. *Βελανίδια* Πελοπν. (Γορτυν.) [**]

***βαλανιδιάζω** ἀμάρτ. *βαλανιδιάζω* Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλανίδι*.

Ἀποκτῶ κηλίδας ἀνεξαλείπτους (ἐκ τῆς ιδιότητος τοῦ κυπέλλου τῆς βαλάνου νὰ χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν βαφικὴν).

βαλανιδόκουππα ἡ, *Λεξ. Αἰν.* *βαλανιδόκ'ππα* Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλανίδι* καὶ *κούππα*.

Βαλανίδι 1 β, ὁ ἰδ.

βαλανιδόλαδο τό, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλανίδι* καὶ *λάδι*.

Ἐλαιον ἐξαγόμενον ἐκ βαλάνων.

βαλανιδόξυλο τό, ἀμάρτ. *βελανιδόξυλο* *Λεξ. Βλαστ.*

Ἐκ τῶν οὐσ. *βελανιδεά* καὶ *ξύλο*.

Ξύλον δρυός.

βαλανιδότοπος ὁ, *Λεξ. Μπριγκ.* *βαλανιδότουπος* Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλανιδεά* καὶ *τόπος*.

Τόπος πλήρης δρυῶν. Συνών. *βαλανότοπος*.

βαλανιδόψωμο τό, ἀμάρτ. *βελανιδόψωμο* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλανίδι* καὶ *ψωμί*.

Ἄρτος παρασκευαζόμενος ἀπὸ ἄλευρον βαλάνων.

βαλανίζω Χίος *βαλανίζου* Μακεδ. (Σισάν.) *βελανίζω* Πελοπν. (Μεσσ. κ.ά.)

Τὸ μεταγν. *βαλανίζω*. Ὁ τύπ. *βελανίζω* καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Διὰ ραβδισμῶν καταρρίπτω καὶ συλλέγω βαλάνους Μακεδ. (Σισάν.) Ἡ σημ. καὶ μεταγν. 2) Παραβάλλω εἰς τινα τροφήν ἐκ βαλάνων, ἐπὶ ζώων Πελοπν. (Μεσσ. κ.ά.) Χίος: *Βαλανίζω* τοὺς χοίρους Χίος *Βαλανίζω* τὰ γίδια -τὰ πρόβατα Μεσσ.

***βαλανίτης** ὁ, *βελανίτης* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλάνι* καὶ τῆς καταλ. -ίτης.

Εἶδος σταφυλῆς ὀνομασθείσης οὕτω διὰ τὸ σχῆμα.

βαλανοελαιά ἡ, ἀμάρτ. *βαλανοελαιά* Λέσβ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλάνι* καὶ *ἐλαιά*.

Εἶδος ἐλαίας ὀνομαζομένης οὕτω ἐκ τῆς ὁμοιότητος τοῦ σχήματος.

